

[Hartvig Frisch.]

Kr., saa vidt jeg husker. Jeg har Opførelsen til 588 Mill. Kr. Det ærede Medlem drog af disse Tal den Slutning, at man kunde se, at der endnu maatte være en stor Mulighed for Danmark til at forøge Importen fra Tyskland.

Denne Udtalelse vil jeg gerne stemple som Udtryk for fuldkommen Begrebsforvirring angaaende alt det, der er sket med Danmarks Handelsforhold, siden Restriktionerne satte ind, siden England med Ottawa-Overenskomsten forlod den frie Handelsvej mellem Nationerne og indførte Restriktioner, siden den Periode, hvor Tyskland ved sine særlige Hindringer over for dansk Udførsel bragte os i en helt anden Situation end den, vi før havde været i. Det er jo nemlig alle disse Ting, der fremkaldte Nødvendigheden af, at Danmark maatte oprette en Valutacentral.

I Anledning af de Tal, som det ærede Medlem var inde paa, vil jeg gerne fremdrage ikke mange, men dog nogle, som jeg synes meget klare Tal. Vi solgte i 1929 for 960 Mill. Kr. i England, men købte i dette Land kun for 263 Mill. Kr. Omvendt solgte vi for 340 Mill. Kr. til Tyskland, men købte fra dette Land for 588 Mill. Kr. For at tage et tredje Land med solgte vi for 18½ Mill. Kr. til Amerika, men købte for 239 Mill. Kr. Disse, set med Nutidsøjne ganske opsigtsvækkende Tal er et simpelt Udtryk for en Nations Handelsforbindelse under Handelsforhold, der var frie, paa en Tid hvor man kunde sælge og faa betalt sit Salg i rede Mønt, og hvor man med denne rede Mønt kunde købe, hvor som helst man vilde. Man kunde sælge i England og købe i Amerika, man kunde sælge i England og købe i Tyskland, der var ingen som helst Hindringer af nogen Art for vor Eksport, fordi der hverken gaves Clearing eller Restriktioner med Hensyn til dette vort vigtigste Samhandelsland.

Naar man nu ser paa Tallene, som de har formet sig efter Valutacentralens Indførelse, vil man se, som jeg allerede fremhævede i en anden Forbindelse i en tidligere Tale herfra, at det imponerende, der er sket, er, at vort Land har formaaet at gennemføre en fuldkommen Revolution i vore Handelsforbindelser, at vi har kunnet flytte et saa overordentlig stort Beløb over til Indkøb fra England, hvilket har været Betingsel for, at vi har kunnet slutte den engelske Traktat i 1933, og efter at den var udløbet, fortsætte den ene Gang efter den anden, fordi vi loyalt har overholdt det,

der laa i denne Handelsoverenskomst. Nu vil jeg gerne sige, at naar det er Forholdet, saa forekommer det mig at være Toppunktet af Uforstand, at det ærede Medlem kan komme her og over for den højtærede Udenrigsminister fremholde dette Tal fra vor Handelsomsætning med Tyskland i 1929, som er fuldkommen irrelevant i Forbindelse med hele den eksisterende Handelssituation, Danmark staar i. Og det maa siges at være at kaste et ganske skævt Lys over alt det, som er afgørende for Danmarks Udenrigshandel, naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har kunnet gøre sig skyldig i en saa fundamental Misforstaaelse angaaende hele Forholdet.

Fra det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram vender jeg mig derefter til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, det ærede Medlem, som i sin Form var ganske paafaldende aggressiv over for den højtærede Udenrigsminister, og som tillod sig paa den ene Side en Række, som det synes mig ganske utilbørlige Angreb paa det Materiale, der efter Anmodning var udleveret til Bureauet, og som saa paa den anden Side, da den højtærede Udenrigsminister i sit Indlæg havde sagt, at han vilde jo gerne være kommet til Stede i et Samraad og have forklaret det, heroverfor erklærede, at det kunde aldeles ikke nytte, at Udenrigsministeren kom og forklarede, for disse Forklaringer var noget, man alligevel aldrig kunde forstaa. Nu skal vi altsaa af det ærede Medlems Udtalelser lade os overbevise om, at baade var Materialet ikke til at forstaa — disse Tal var ikke gode, sagde det ærede Medlem —, og Udenrigsministerens Forklaringer var uanvendelige, og saa skal alt dette bruges til et Angreb fra Venstres Side, dels paa Udenrigsministeren, dels paa det, man sigter paa, nemlig hele den Handelspolitik, som føres over for Udlandet.

For at faa nogen Bund i dette Angreb bruger det ærede Medlem det Udtryk, at Udenrigsministeren bruger England som Skræmmebillede, og man ser baade i Venstres Presse og mærker overalt paa Møderne, at det er den Agitation, der nu skal føres ved Valgene, at England bruges som Skræmmebillede, at vi kunde i Virkeligheden importere langt mere til Tyskland og har slet ikke saadanne Hensyn at tage til England, som den højtærede Udenrigsminister endda med meget stærk Betonning gjorde gældende, at der var.

Over for dette kan man diskutere til Dagenes Ende, naar man diskuterer paa den Mistænkeliggørelsesmaade, som det ærede